

lini Sv. Križ pri Belih vodah, na avstrijski strani pa sega pogled tje do Gradca in dalje. Na tako lepem kraju blizu bele cerkvice je Pernatova domačija. Tu je bila okrog sedem let nameščena pomožna šola ter so se shajali prijatelji in znanci; pokojni je bil cerkveni ključar pri tukajšnji cerkvi, občinski odbor-
nik okoliške občine in ud krajnega šolskega sveta. Mnogo je čital in bil zelo naobražen, še zadnje dni pred smrtjo se je zanimal za politiko in spraševal, kakšna bo bodočnost. Naročnik »Slovenskega gospodarja« je bil veliko let. Kar pa je največ vredno, bil je dober kristjan in kot tak se je lepo pripravil na smrt, spreviden s sv. zakramenti. Molil je veliko in veliko se je molilo tudi pri njegove-
vem pogrebu, ki je bil res veličasten na Mariji praznik dne 8. septembra. Ko so med svetovno vojno pri Sv. Treh kraljih vzeli vse tri zvonove, je bil rajni med onimi, ki so se pobrigali za nove zvonove, in je sam plačal en zvon, tesarja in vso tovarnino na železnici. Ko razjeda bridka žalost srca domačih in prijateljev, naj nas tolaži zavest in resnica, da se bomo zopet videli. Dragi Peter, Bog ti večni mir in pokoj daj in večna luč ti sveti naj!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. 50 let cerkvena pevka. Dne 4. 9. t. l. se je preselila v večnost Gera Plohl v Bodkoveh v 91. letu svoje starosti. Mnogo je v svojem življenju storila v čast božjo in s svojo besedo in vzgledom veliko pripomogla k krščanskemu življenju. 60 let je bila v 3. redu in dosedaj tudi v Marijini družbi. Še 85 let stara je prišla gotovo vsako nedeljo tri četrt ure daleč v cerkev, k pozni službi božji in redno k sv. obhajilu. 50 let je bila cerkvena pevka in mnogo prepevala v čast božjo in Mariji. Zlasti ji je bilo zelo v navadi prijetno ljudsko petje. Bivši tukajšnji dušni pastirji se je bodo z hvaležnostjo spominjali. Počivaj v miru!

Orlavas pri Breslovčah. Komaj je v nedeljo umrl Kajtner Franc, spet so žalostno zaplakali zvonovi pri podružnici sv. Ruperta v tihi jesenski večer in nam naznanili, da je Bog končno rešil bolečin Koludrovo malo Ivano Hruševar. Pokopali smo jo ob obilni udeležbi sorodnikov in vaščanov. Venci iz belih kri-

zantem in rdečih dali na mrtvaškem vozu so pričali, kako priljubljena je bila rajnica. Pokojnica je bila pobožna in plemenita žena in pridna gospodinja ter vzorna krščanska mati. Razven dobrega moža, bodo posebno otroci težko občutili njeno izgubo. Pokojnica je bolehalo že več mesecev in Bogu vdano prenašala neznosne bolečine ter pogosto iskala tolažbe pri Njm, ki jo je končno vzel v kraj, kjer ni bolečin in ne solza. Skrbnemu možu in ostalim otrokom naše prav iskreno sožalje!

Sladka gora. Našega mežnarja, daleč okrog znanega Jurča Novaka, ni več med živimi. Dne 11. septembra smo ga pokopali. Rajni je bil krog 38 let zvest cerkovnik pri naši župnijski cerkvi. To službo je vršil s tako ljubeznijo, da se tudi v starosti 68 let ni mogel ločiti od nje. Kljub boleznim jo je še opravljal skoro do zadnje ure svojega življenja. V so-

boto dne 7. septembra je še pozvonil poldan in se še povzpел v zvonik, da je »trjancil« komaj dva dni staremu mrliču, čeprav je bil že težko bolan. Odzvonil je, s težavo prišel z zvonika, pred cerkvijo se je pa zrušil, zadet od kapi. Prejšnji dan — prvi petek — je kakor navadno opravil sv. spoved, še isto soboto prejel sv. obhajilo, popoldne pa sv. maziljenje in potem se ni več zavedel. V pondeljek je pa mirno izdihnil. Bil je vsled svojega zdravega humorja splošno priljubljen, za vsakogar je imel prijazen nasmehljaj in prijazno besedo, vsakemu je ustregel. Posebno rad je pomagal pri gospodarstvu tudi v župnišču. Pogreb je pričal, kako zelo je bil priljubljen. Ob župnikovem slovesu in zahvali se je z vdovo osolžilo še marsikatero oko, ker Jurča je imelo vse rado. Naj uživa plačilo pri Bogu, ki je mu zvesto služil, svetila mu večna luč!

Kotlje. Močna slana je tukaj popolnoma pomorila ajdo in je napravila veliko škodo na fižoli, ki je poprej radi suše v rasti zaostala in je sedaj bila v najlepšem razvoju.

Sv. Jernej nad Muto. V »Slovincu« je bilo poročilo, s kakšno slovesnostjo se je otvorila nova cesta v Slovenskih goricah do Radgone in je pri tej priliki g. Franjo Žebot v svojem govoru poudaril, naj bi se glede cest bolj pazilo na hriboviti obmejni Kozjak. Res je, da je obmejni pas od Maribora do Košenjaka med najzastopljenejšimi v tem oziru. Vzemimo za zgled trikot Pernice, Sopota, Sv. Jernej: govori se, naj bi župniji Pernice in Sv. Jernej bili združeni, kar bi oskrboval en duhovnik. To bi bilo mogoče le tedaj, če se izpelje primerna cesta tako v Pernice kakor v Jernej, v kateri smeri, o tem so mnenja različna. Ako bi bila ravnina, se bi lahko prišlo iz Pernice k Jerneju v pol uri, potrebuje se v resnici tri ure, zraven se pehaš in mučiš, da konečno ne veš, ali si živ ali mrtev, posebno, ako je slabo vreme in moraš kaj nositi. Ne gre za to, da bi se delala naravnost kaka av-

tomobilska cesta, samo nekaj najhujših klan-
cev je treba preložiti, cesto nasuti in redno skrbeti za odvodnike, ali kakor tu pravijo, draženke. Naj bi banovina dala neko podporo, drugo se stori s tlako. Na avstrijski strani se sedaj dokončuje avtomobilska cesta: Ivnik, Lovrenc, Jernej in čez Sv. Ožbalt nazaj v Ivnik; Sopota že ima svojo lepo cesto in državni telefon. Pri Sv. Jerneju bode treba samo deset minut hoda po lepi poti od cerkve, pa si že na lepi ravni cesti.

Marenberg. Izgledi na boljše razmere, ki sa nam obetajo, so opogumili kar šest parov, da so si izbral skupno življenjsko pot in stopili v zakon, med drugimi tudi vdova gostilničarka na Radelski cesti Krescencija Fric, ki se je poročila s kmetiskim sinom Ivanom Onuk od Sv. Treh kraljev. Friderik Javornik iz Marenberga, ki je bil poročen pri podružnici Sv. Ilja, pa si je poiskal nevesto tudi pri Sv. Treh kraljih in sicer posestniško hčerko Marijo Dobnik. Želimo vsem obilo zakonske sreče. Drugi pa, upamo, jih bodo posnemali. — Prodaja hmelja pa le bolj počasi napreduje. Do sedaj je mogoče prodana šele ena četrtina letošnjega pridelka, kajti za cene, ki se gibljejo med 23 in 25 Din, bi ga nihče rad ne dal, razen tistih, ki se nočejo spuščati v nevarne spekulacije. Verjetno pa je, da bode

velike kepe suhega zlata! Kjerkoli je suho zlato na vrhu, je tudi v zemlji, v pesku ob rekah in jezerih!

Klic zlata je bil tako mogočen, vabljen in mikaven, da je zajel vse sloje človeštva. Neugnana sila — pohlep po naglem bogastvu je gnal osobito na tisoče in tisoče Amerikancev proti severu, kjer je bilo neizmerno veliko še nedvignjenega zlata v razsežnem okraju Klondike v Kanadi ter ob reki Yukon v Alaski. Zlataželjnost ni zgrabila samo delavcev, tudi izobražence in to ne oziraje se na starost ter spol. Parniki so pluli proti severu, vlaki so brzeli s pohlepneži po zlatu, na vozovih, konjih in peš so se porivale trume v severne zlate poljane. Zlato je naravnost tiralo tisočere v povsem neznane, neobljudene pokrajine s silovitimi zimskimi viharji, kakor divjajo samo po ravninah proti severnem in po gorovitem svetu ob južnem tečaju.

V novo odkritih zlatih krajih so rasle nove naselbine, da celo mesta kakor gobe po dežju.

Tik za iskalci zlata so tiščali v novi svet vse mogoči barantači, igralci, lopovi vseh vrst in seve tudi ženski svet najnižje morale. Oni, ka-

teremu se je res nasmehnila sreča, da so zadeli na zlato, so ga prodajali prekupcem na licu mesta in nato so zapravljali s krvavimi žulji zaslu-
ženi izkupičel s popivanjem, nečistovanjem ter igranjem. Obča navada v Kanadi in Alaski je bila in je ostala: kar je zaslužil rudar v nezasneženih in nezamraženih mesecih, je zapravil v zimskem času, ko se hoče tak pomilovanja vredni trpin pozabavati vsak na svoj račun.

Res bele vrane so oni, katerim vrže zlato blagostanje za daljšo življenjsko dobo.

Nikdo ni štel in ne bo preštel onih nesrečnikov, ki cilja niti dosegli niso, ampak so poginjali v trumah v viharju, ledu in od lakote.

Nič ni čudnega, če sta se odzvala zlatemu klicu tudi naša znanca in prijatelja iz prejšnjih poglavij: Franc Gruber in Lavison.

Amerikanec je že stikal leta za zlatimi zrni po puščavski ravni ter gorah Kalifornije. Bil je strokovnjak na tem polju in bogat na doživljajih iz opasnega rudarskega življenja.

(Dalje sledi.)

Najstarejša mati v Mehiki

je Maria de Jezus Madelano, ki ima 120 let. Njena najmlajša hčerka šteje 70 let. Najmlajša mati v imenovani državi je Guadalupe Leon Portugues de Vega, ki je stara komaj 14 let in že ima dva otroke.

Majhen sinček šoferja v bližini nemškega mesta Stuttgart ima štiri še žive prababice. Te so stare 96, 92, 90 in 79 let ter znaša njihova skupna starost 352 let.

Od inozemcev na Angleškem

je največ Poljakov, za njimi pridejo Rusi in Amerikanci.